

[Christmas Møller.]

i samme Øjeblik gennemfører man en Bestemmelse, som betyder endnu mere Indseende og Indgreb. Dette er urimeligt, og det er overhovedet urimeligt at ville benytte den nuværende kritiske Situation og den nuværende kritiske Tilstand i Erhvervslivet til at fremme særlige Ønsker om Socialisering og om Indseende med Erhvervslivet.

Ændringsforslag Nr. 11, som er tiltraadt af hele Udvalget, gaar ud paa, at der nedsættes et nyt Udvalg, Afviklingsudvalget, har jeg vel Lov til at kalde det, fordi det i Ændringsforslaget hedder, at dette Udvalg skal undersøge Problemerne „med Henblik paa Spørgsmaalet om Afvikling af de gældende Valutaforanstaltninger“. Om dette „Afviklingsudvalg“ sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at han syntes, det var et noget tidligt Tidspunkt at nedsætte dette Udvalg paa. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaaer det ærede Medlems Bemærkning herom. Det ærede Medlem har næret Betænkighed ved at tiltræde et saadant Udvalg, men har overvundet sig selv! Det Forslag, der her foreligger, stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren, er ikke fuldkommen i Overensstemmelse med det oprindelig af mig i Udvalget stillede Forslag, men dækker det paa en Række Omraader. Ud fra min Tankegang, og den tror jeg ingen kan bestride, forstaaer jeg overhovedet ikke, at det ærede Medlem Hr. Krag kan sige, at det er noget tidligt at komme med dette Forslag. Thi hvordan er Forholdene? Følgende: Hvis dette Land skal over i en anden Handelspolitik, har vi rundt regnet et 6 Maaneders Opsigelsesvarsel for vore Handelstraktater. Hvis vi skal have særlige Aftaler med England, hvis man kunde tænke sig, at England ogsaa vilde over i en anden Handelspolitik, saa gælder der for England en 12 Maaneders Frist; vi har i Dag en Englandstraktat, som gælder indtil Sommeren, den 20. Juni, tror jeg det er, 1936, og efter hvilken Traktat Forholdet er dette, at den 1. Juli 1935 spiller en afgørende Rolle med Hensyn til Toldbindinger og Toldpositioner. Hvis man saa en-to-tre omkring Sommeren 1935 kunde afgøre Sagen, opsiges Traktater og gaa over til et andet System, var det jo en anden Sag, men enhver ved jo, at det kan man ikke, og derfor er i Virkeligheden en Gennemførelse af det Lovforslag, vi her staaer over for, som kun gælder 1 Aar og ikke, som jeg i Udvalget foreløbig havde stillet Forslag om, 1½ Aar, i Realiteten en stærkere Fastknytning af Valutacentralssystemet, end en i og for sig længere Gyldighed af Loven

vilde være. Logisk er det fuldkommen rigtigt, og jeg tror heller ikke, Handelsministeren vil modsige mig deri, at naar man kun forlænger Loven for 1 Aar, betyder det, at man, hvis der ikke sker andre Ting, overhovedet ingen Mulighed har for at forlade Systemet om 1 Aar, men at vi i December 1934 staaer i nøjagtigt den samme Situation som i Dag. Det, der var Tanken med Nedsættelsen af dette Udvalg, var ikke at lave en Parade, men virkelig at bygge det logisk saaledes op, at man havde en Mulighed for dog paa et eller andet Tidspunkt uden at gaa andre berettigede Interesser for nær at forlade et System, om hvilket i hvert Fald Udenrigsministeren og jeg er enige om, at det ikke lader sig opretholde i det lange Løb. Det kunde man altsaa ikke faa gennemført matematisk, som det burde, og derfor maatte vi finde os i den Form, Forslaget her har faaet. Derved er der jo intet at gøre, og selv om det derfor ikke kan siges at være saa tilfredsstillende som det Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg oprindelig havde stillet, naturligvis ikke, saa har vi alligevel, som der ogsaa staaer i Mindretallets Betænkning, kunnet tiltræde det foreliggende Forslag, fordi det peger imod det, som der maa peges paa, nemlig at dette System i det lange Løb ikke lader sig opretholde, idet det vil indefryse Danmarks Erhvervsliv paa en Maade, som vi for vort Vedkommende ikke vil være med til. Med en let Omskrivning af nogle Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Gaar fremsatte, maa jeg maaske have Lov til at sige, at han, da vi var færdige med Udvalgsarbejdet, sagde, at dette System bevarer vi saamaend i denne Regerings Levetid! (*Hans Nielsen*: Nej). Jo, med en let Omskrivning, siger jeg — i denne Regerings Levetid; men man har jo da ogsaa Lov til at have de bedste Forhaabninger i saa Henseende.

Hans Hansen (Rørby): Vi fra vor Side har ved tidligere Lejligheder stillet Forslag om at ophæve Valutakontoret, fordi dette efter vor Mening kun lægger yderligere Hindringer i Vejen for vor Stilling, der i Forvejen er vanskeliggjort ved andre Landes Afspærringer. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa principielle Betragtninger, men kun henvise til, hvad Retsforbundets Ordfører har sagt om alle disse Spørgsmaal af handelspolitisk, beskæftigelsesmæssig og valutamæssig Karakter.

De foreliggende Ændringsforslag, i hvert Fald den store Del af dem, forandrer slet